

[Holger Eriksen.]

Men det er altså disse mennesker, hvis interesser man varetager.

Endvidere rejste det ærede medlem det spørgsmål, hvem der var skyld i, at grundpriserne steg, og ville i og for sig lægge ansvaret over på kommunerne, til en vis grad på staten, fordi disse havde foretaget store opkøb af grunde. Det lyder jo smukt, når man kan henvise til, at kommunerne virkelig råder over en hel del af disse arealer, men det ærede medlem glemte at fortælle årsagen til, at de gør det.

Jeg står her med et styrke papir foran mig, som er en fotokopi af et tilbud, som sognerådet i en af forstadskommunerne har fået fra en grundejer, som vil sælge 16 tdr. land eller nærmere bestemt 91 000 m² udemarksjord, der hidtil har stået vurderet til 28 øre pr. m². Nu forlanger vedkommende — han forlangte til at begynde med betydeligt mere — 770 000 kr., hvilket svarer til ca. 8 kr. pr. m² for dette areal, plus den afgiftspligtige grundstigning, der formentlig vil blive ca. 6 kr. pr. m². Så kan man spørge: hvorfor køber kommunen da? Det er kommunen nødt til, for hvis den ikke gør det, kaster grundspekulanter sig over det og foretager udstykning, hvorefter der beregnes nye og større fortjenester.

Dette, at man således kan sælge jord, der står til 28 øre, for 8 kr. plus 6 kr., i realiteten 14 kr., viser, hvad grundspekulanterne får. Hvis man ikke får bremset dette, er det lige meget, hvor store tilskud man skattemæssigt yder til dem, der har de små ejendomme, så bliver de for dyre alligevel; grundspekulanterne har toldet i forvejen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Det ærede medlem hr. Holger Eriksen fortalte os om en grundejer, der var sådan et rart menneske, at han ville sælge sin grund for en billigere pris til kommunen end den, der kunne opnås i det frie marked. Det er forbløffende for mig, men når det ærede medlem siger det, må det vel være rigtigt. Det ærede medlem fortæller, at hvis kommunen ikke køber den nu, sælges den til endnu højere pris. Det, der er sandheden, er, at når kommunen køber den nu, er det, fordi der er så lidt udbud af jord, at sådanne priser kan opnås,

ellers ville de aldrig kunne opnås. Det er ikke noget, der finder sted i enkelte tilfælde, det finder sted i mange tilfælde, at de priser, der opnås, er urimelige. Men sandheden er den, og det vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Kristian Kristensen, den ærede ordfører for retsforbundet, at det er jo ikke noget nyt, at kommunerne opkøber jord, det er underordnet i sammenligning med, at de har ligget med jord i mange år, i 25-30 år. Det er ikke et nyt fænomen. For at bekæmpe grundspekulationen i slutningen af forrige århundrede købte Københavns kommune alt, hvad der lå mellem det ydre Nørrebro og helt ud til Søborg Mose og lagde en død hånd på det og lod det ligge i mange år, således at de, der ønskede at købe en grund, måtte helt ud til Søborg, langt væk fra trafikmidlerne, for at skaffe sig en grund. Det gentager sig gang på gang. Det er klart, at havde kommunen givet jorden fri i stedet for at binde den i for små zoner, havde kommunen ikke spekuleret i jorden, ikke ligget med den i 30-40 år, så havde udbuddet givet helt andre priser.

Det ærede medlem talte om, at jeg var gået helt uden om spørgsmålet om statslånsrenteforhøjelsen. Når jeg gjorde det, var det, fordi det var en så urimelig påstand, at der ikke var en spor grund til at svare. Det, venstre og de konservative gør, er, at de fremsætter en lang række forslag sammenhængende med skattelettelsesforslag, således at det samlede resultat bliver, at folk får en betydelig lettelse. Så kan man ikke pille et enkelt led ud. Ethvert sted, hvor der stilles rimeligere forhold op for statens virksomhed, vil det koste noget for nogle borgere, men slutresultatet er, at disse mennesker får pengene tilbage i form af skattelettelser. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen konstruerede et eksempel, hvor vi er ganske ude af stand til at kontrollere, om det er digt eller realiteter. Det kan han ikke forlange at vi skal diskutere. Det virkelige forhold er, at vi vil skaffe lempelser for alle skatteydere gennem det, vi har foreslået.

Den højtærede justitsminister, der fungerer som finansminister, spurgte mig, hvorfor jeg ikke sagde noget om svaret på spørgsmål 1 i bilaget i betænkningen. Der står jo ikke andet, end hvad enhver ved: hvor-